

Er is nu al een tsunami van transgenders. En RutteDrie haalt de laatste horden weg.

Posted on 14 augustus 2021 by Arie Graafland

De Transgenderwet is aan verandering toe. ‘Gender’ is een sociale categorie, in feite bepaald door sociaal maatschappelijke verhoudingen. Wanneer je genderidentiteit niet aansluit bij het bij je geboorte vastgestelde geslacht, dan kun je dat binnenkort wijzigen in de geboorteakte.

Deze veranderprocedure voor transgenders wordt nu verder vereenvoudigd naar aanleiding van een evaluatie van de wet. Minister Sander Dekker (Rechtsbescherming, VVD) diende mede namens minister Ingrid van Engelshoven (Emancipatie, D66) een wetswijziging in bij de Tweede Kamer waar de deskundigenverklaring van arts of psycholoog, en de leeftijdsgrens van 16 jaar geschrapt zijn. De vraag is of dat verstandig is. Daar is niet zo snel een eenvoudig antwoord op te formuleren. En dat is precies het probleem, het is een ingewikkelde materie die activistisch gedreven wordt.

'Sekse' is een onveranderbare biologische categorie, de maatschappij heeft er uiteraard geen invloed op. Intersex is in de medische wereld een bekend fenomeen, sommige kinderen hebben ambigue genitalia, soms wordt er geopereerd, soms niet. Je kunt tussen de seksen in geboren worden.

Het Amerikaanse ziekenhuis van Johns Hopkins University heeft een standaard procedure waar experts een kind onderzoeken om te zien welke sekse meer domineert, om vervolgens hormonen of chirurgie toe te passen. Dat kan beide kanten uitgaan. Hier is uiteraard geen sprake van gender.

Nederland

In Nederland zijn er twee academische ziekenhuizen die gespecialiseerd zijn in genderdysforie (het je niet thuis voelen in je geboortegeslacht), het Nijmeegse Radboud UMC Amalia Kinderziekenhuis en het Amsterdamse UMC. Ze begeleiden en behandelen kinderen en adolescenten die voelen dat hun geboortegeslacht niet past. De Transgenderwet is vooral bedoeld voor deze transitie.

Een van de artsen die werkzaam is in het Amsterdamse UMC/VU, het *Center of Expertise on Gender Dysphoria*, Thomas Steensma drong een paar jaar geleden al aan op meer onderzoek naar geslachtsverandering bij jongeren onder de 18 jaar. Want sinds 2013 is het aantal aanmeldingen fors gestegen, sinds dat jaar melden zich drie keer zoveel kinderen die geboren zijn als meisje, ten opzichte van kinderen die geboren zijn als jongen.

Rond 2013 werden er jaarlijks zo'n 150 tot 200 transgenders gezien in Amsterdam, nu zijn dat er gemiddeld 775. Bovendien is er een wachtlijst van twee jaar. Het is met name deze stijging die Steensma zorgen baart, de groep lijkt te veranderen en we weten te weinig wat de drijfveren zijn. Het meeste onderzoek komt overigens uit het UMC in Amsterdam, Steensma zegt dat het buitenland het onderzoek vaak klakkeloos overneemt.

Stijn

Het is voor veel ouders een ingewikkelde opgave om hun kind te begeleiden in een dergelijke transitie. Mariska (37) heeft een autistische zoon Stijn (8) die graag een meisje wil zijn. Ze vertelt haar verhaal in *De Telegraaf* (juli 2021), Stijn heeft

aangepast onderwijs, hij worstelt met zijn autisme, zijn schoolomgeving en zijn wens om een meisje te zijn. 'Een meisje met lang haar, zwierige jurken en vrolijke rokjes'. Dat verlangen wordt met de jaren heviger, maar ook de angst om uitgelachen en gepest te worden.

Mariska neemt hem mee naar de stad, ze kopen een jurk en Stijn is voor even een gelukkig kind. De indruk die achterblijft is dat moeder en zoon het goed doen, zo zou een transitie een goede oplossing zijn. Of is er meer over te zeggen. Waar is de vader in het verhaal? Is er nog en ander rolmodel in huis? We weten het niet, daar is meer voor nodig dan een artikel in de krant.

Dan toch die commissie en de leeftijdsgrens? De school, familie, buren en niet te vergeten het web hebben invloed. Met name de vriendengroep bij adolescenten heeft volgens onderzoek van Lisa Littman een grote invloed op wel of niet de transitie ingaan.

Jan Morris

De Britse schrijver/journalist Douglas Murray geeft in zijn boek een indringend voorbeeld de transitie van de schrijver Jan (voorheen James) Morris. Morris had in de laatste dagen van WO II gevochten, daarna werkte hij als journalist voor *The Times* en *The Guardian*. Hij was buitenlandcorrespondent in het Midden-Oosten, Afrika en werkte in Rusland. Hij was getrouwd en had vijf kinderen. Jan had een sekse verandering in 1972, dat maakte haar op slag beroemd.

Maar belangrijker waren de memoires van haar transitie, *Conundrum* uit 1974. Het is een van de meest indringende verslagen van iemand die in het verkeerde lichaam zit opgesloten. De hormoonbehandeling had niet alleen de lagen mannelijkheid weggehaald, maar haalde ook de niet zichtbare laag weg die de mannelijke soort eigen is, het dempen van de affecten. Jan beschrijft haar transitie als één van de meest fascinerende ervaringen van een transitie van man naar vrouw. Niet alleen een lichamelijke verandering, maar ook die van ervaring, perceptie en emotie.

Politisering van transgender

In Engeland is de situatie met de aanmeldingen voor transitie niet veel anders dan in Nederland. Het intake proces voor geslachtsverandering in Engeland is inmiddels

lopende band werk, en dat is precies het probleem waar de Britse auteur Douglas Murray in zijn boek op wijst. Door de politisering van 'transgender' neemt de druk toe, de politici lopen voorop (en in een aantal gevallen komen mensen er te laat achter dat dit toch de verkeerde beslissing was).

De Britse NHS kan het aantal aanvragen nauwelijks aan met 3000 mensen onder behandeling en nog eens 5000 op de wachtlijst. In de laatste vijf jaar is er een stijging van 700% in de verwijzingen naar gender klinieken. De Britten zijn hier koploper, ze behandelen de grootste aantallen ter wereld. Je kunt er veilig vanuit gaan dat de discussie over gender hier de oorzaak van is.

Amerika

In 2015 werd 'trans' mainstream in Amerika met de geslachtsverandering van Bruce Jenner naar Caitlyn Jenner. Transgender werd Amerika's 'Next Civil Rights Frontier', (*Time* magazine). Murray's conclusie in zijn boek is glashelder, er zijn mensen geboren in het verkeerde lichaam. En toch weten we niet wat hier precies aan de hand is. Net als bij Thomas Steensma schrijft Murray, 'we weten te weinig'. De medische wetenschappen en klinische psychologie weten niet precies hoe dit in elkaar zit en wat de consequenties zijn.

Uit Amerikaans en Europees onderzoek blijkt overigens dat een op de drie van deze groep (de gender groep wordt geschat op ongeveer 0,5% en 1.3%) zich als non-binair ervaart. Dat behoeft in de meeste gevallen geen medische ingreep. Recent onderzoek laat zien dat het merendeel (tussen de 60 en 90 %) van de kinderen die de transitie niet maken, uiteindelijk comfortabel zijn met hun biologisch geslacht als ze eenmaal volwassen zijn.

Er is ook nog een ander probleem, de gemakkelijke en ideologisch gedreven gelijkstelling van sekse en gender in de maatschappij. Dat betekent concreet dat je zelf mag bepalen wat er in je paspoort komt te staan, ben je eenmaal over de streep dan heb je als van oorsprong biologische man toegang tot vrouwensport, vrouwenafdelingen in de gevangenis, etcetera. Maak je daar bezwaar tegen dan kan het einde carrière betekenen.

Bezwaar aantekenen betekent einde carrière

De beroemde Britse feministische journalist en oprichtster van *Justice for Woman*,

Julie Bindel was er niet van overtuigd dat de transseksueel Kimberley Nixon als counselor kon optreden voor vrouwelijke slachtoffers van verkrachting. Bindel werd aan alle kanten aangevallen, ze verontschuldigde zich uiteindelijk voor de 'toon' van haar artikel maar door de stormen van de ingezonden brieven, en uiteraard het web, durfde ze uiteindelijk nergens meer op te treden, of ze werd al afgezegd voor ze kon nadenken of ze wel zou gaan.

Julie Burchill overkwam hetzelfde, in haar verdediging van haar vriendin Suzanne Moore, die ook al af geserveerd was, maakte ze een 'verkeerde opmerking', ironie of sarcasme zijn inmiddels not done. Lynne Featherstone, de Britse Home Office minister vroeg om haar ontslag bij de *Observer*. De *Observer* trok het artikel van Burchill onmiddellijk terug, de redacteur verontschuldigde zich in alle toonaarden. En Burchill's carrière was zo goed als afgelopen.

Featherstone verloor haar zetel bij de verkiezingen, maar kreeg onmiddellijk een leuke levenslange baan in het House of Lords. Germaine Greer, auteur van *The Female Eunuch* en bekend feministe overkwam hetzelfde, ze was er niet zeker van dat transgender mannen ook daadwerkelijk vrouwen zijn. Volgens Eve Hodgson van Cambridge University, haar alma mater, was Greer een oude witte vrouw die geen recht van spreken meer had. Alles moet gepolitiseerd worden. Twijfel wordt niet geduld. Vragen mogen niet gesteld worden.

Politisering van transseksualiteit

De politisering van de transseksualiteit verziekt de in feite complexe vraag van de geslachtsverandering. Wanneer is de tijd gekomen voor Stijn om zijn droom te kunnen vervullen? Heeft zijn moeder het goed gezien, is er geen maatschappelijke druk, moet er nog met een psycholoog gepraat worden? Waar is de vader in het verhaal? Of is Stijn de Nederlandse Jan Morris, en kan zijn transitie al snel beginnen voor hij 9 of 10 wordt?

De voorgestelde versoepeling van het transgenderproces in de Transgenderwet verdient een bredere discussie. Of die er komt met Van Engelshoven? Ik vrees van niet.